

ЗАТВЕРДЖЕНО

Міністр
освіти і науки України
Л.М. Гриневич

_____

«___» _____ 2017 р.

ПОГОДЖЕНО

Голова Національного агентства із
забезпечення якості вищої освіти

_____

«___» _____ 2017 р.

Проект

СТАНДАРТ ВИЩОЇ ОСВІТИ
РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ третій (освітньо-науковий) рівень
СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ «доктор філософії»

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ	28	Публічне управління та адміністрування
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ	281	Публічне управління та адміністрування

Видання офіційне

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Київ
2017

ЗМІСТ

I Преамбула.....	3
II Загальна характеристика.....	4
III Обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття ступеня доктора філософії.....	5
IV Перелік компетентностей доктора філософії.....	5
V Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання.....	6
VI Форми атестації здобувачів вищої освіти.....	7
VII Вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти	8
VIII Вимоги професійних стандартів (у разі їх наявності)	8
IX Перелік нормативних документів, на яких базується стандарт вищої освіти	8
Додаток 1. ОСНОВНІ НАПРЯМИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 281 ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ ГАЛУЗІ ЗНАНЬ 28 ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ	10

I Преамбула

СТАНДАРТ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

ТРЕТЬОГО (ОСВІТНЬО-НАУКОВОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ

СТУПЕНЯ «ДОКТОР ФІЛОСОФІЇ»

ГАЛУЗІ ЗНАТЬ 28 ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 281 ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

ДІЙСНИЙ ДЛЯ ГАЛУЗІ ЗНАТЬ 07 УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 074 ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

дата та номер наказу, яким стандарт затверджено та введено в дію;

Розробники стандарту – члени підкомісії науково-методичної комісії спеціальності 281 (074) Публічне управління та адміністрування, створеної наказом Міністерства освіти і науки України (№ 375 від 06.04.2016):

Чукот Світлана Анатоліївна – виконуюча обов'язки завідувача кафедри теорії та практики управління Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» – *голова підкомісії*;

Монастирський Григорій Леонардович – проректор з науково-педагогічної роботи (міжнародна діяльність) Тернопільського національного економічного університету – *заступник голови підкомісії*;

Гавкалова Наталія Леонідівна – завідувач кафедри державного управління, публічного адміністрування та регіональної економіки Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця – *секретар підкомісії*;

Даниленко Лідія Іванівна – професор кафедри парламентаризму та політичного менеджменту Національної академії державного управління при Президентіві України;

Дузь-Крятченко Олександр Петрович – начальник інституту державного військового управління Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського;

Малий Іван Йосипович – завідувач кафедри макроекономіки та державного управління Державного вищого навчального закладу «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»;

Подольчак Назар Юрійович – завідувач кафедри адміністративного та фінансового менеджменту Національного університету «Львівська політехніка».

Розглянуто та схвалено на засіданні НМК 281 (074) «Публічне управління та адміністрування», створеної наказом Міністерства освіти і науки України № від _____

У Стандарті враховано пропозицій галузевих державних органів, до сфери управління яких належать вищі навчальні заклади, та галузевих об'єднань організацій роботодавців.

Додаток 1 «Основні напрями наукових досліджень за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» розроблено за активної участі: Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» (Мельниченко А.А., Іваницька О.М.), Національної академії державного управління при Президентові України (Дегтярьова І.О., Голуб В.В.), Одеського регіонального інституту державного управління НАДУ (Драгомирецька Н.М.), Національного університету «Львівська політехніка» (Галанець В.В.), Тернопільського національного економічного університету, Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця, Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана, Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Неліпа Д.В., Зубчик О.А.), Дніпропетровського регіонального інституту державного управління НАДУ, Львівського регіонального інституту державного управління НАДУ, Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України (Войтович Р.В., Джинчарадзе Н.Г., Ворона П.В.), Київського університету імені Бориса Грінченка (Поспелова Т.В.), Державний університет телекомунікацій (Ситник Г.П.).

Стандарт погоджено з Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти (назва, дата та номер рішення).

II Загальна характеристика

Рівень вищої освіти	Третій (освітньо-науковий) рівень
Ступінь вищої освіти	Доктор філософії
Галузь знань	28 Публічне управління та адміністрування
Спеціальність	281 (074) Публічне управління та адміністрування
Обмеження щодо форм навчання	Немає
Освітня кваліфікація	науковий ступінь: доктор філософії галузь знань <u>28 Публічне управління та адміністрування</u> спеціальність <u>281 Публічне управління та адміністрування</u> спеціалізація
Кваліфікація в дипломі	Доктор філософії публічного управління та адміністрування
Професійна кваліфікація	Немає
Опис предметної області	Об'єкти вивчення та/або діяльності: управління на загальнодержавному, регіональному, місцевому рівнях та адміністративна діяльність в органах державної влади і органах місцевого самоврядування, установах, організаціях різного рівня. Цілі навчання: підготовка фахівців вищого рівня кваліфікації,

	<p>здатних формулювати і розв'язувати комплексні наукові й практичні проблеми публічного управління та адміністрування, організувати та здійснювати науково-дослідну, управлінську та адміністративну діяльність.</p> <p>Теоретичний зміст предметної області: наукові концепції (теорії) публічного управління та адміністрування, управління на загальнодержавному, регіональному місцевому та організаційному рівнях й управління та адміністрування у всіх сферах публічної діяльності.</p> <p>Методи, методики та технології наукового пізнання, моніторингу, аналітичної обробки інформації та інтерпретації інформації, забезпечення вироблення, прийняття та реалізації управлінських рішень, електронного урядування.</p> <p>Інструменти та обладнання: інформаційно-аналітичні інструменти, системи підтримки прийняття та реалізації управлінських рішень, спеціальне програмне забезпечення.</p>
Академічні та професійні права випускників	Продовжити навчання в докторантурі.

III Обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття ступеня доктора філософії

Обсяг освітньої програми	<p>Обсяг освітньої складової освітньо-наукової програми доктора філософії становить 60 кредитів ЄКТС.</p> <p>Наукова складова освітньо-наукової програми передбачає проведення власного наукового дослідження та оформлення його результатів у вигляді дисертації і не регулюється цим стандартом.</p>
---------------------------------	---

IV Перелік компетентностей доктора філософії

Інтегральна компетентність	Здатність ідентифікувати комплексні проблеми в галузі публічного управління та адміністрування, у тому числі в дослідницько-інноваційної діяльності, та пропонувати підходи до їх вирішення, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або практики публічного управління та адміністрування
Загальні компетентності	<ol style="list-style-type: none"> 1. Здатність до формування системного наукового світогляду, професійної етики та загального культурного кругозору. 2. Здатність переосмислювати наявне та створювати нове цілісне знання та/або професійну практику і розв'язувати значущі соціальні, наукові, культурні, етичні та інші проблеми. 3. Здатність ініціювати дослідницько-інноваційні проекти та автономно працювати під час їх реалізації.

	<p>4. Здатність презентувати результати досліджень на всіх рівнях українською та однією з іноземних мов європейського простору.</p> <p>5. Здатність налагоджувати наукову взаємодію, співробітництво.</p>
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності	<ol style="list-style-type: none"> 1. Здатність до оволодіння та розвитку методології наукової, педагогічної та управлінської діяльності. 2. Здатність науково обґрунтовувати, розробляти та здійснювати експертизу нормативно-правових актів, аналітичних довідок, пропозицій, доповідей. 3. Здатність забезпечувати належний рівень якості наукових/науково-методичних продуктів, послуг чи процесів. 4. Здатність визначати, науково обґрунтовувати та критично оцінювати стратегічні напрями розвитку на загальнодержавному, регіональному, місцевому та на рівні організації. 5. Здатність ініціювати, організовувати та керувати інноваційними проектами на різних рівнях публічного управління та адміністрування. 6. Здатність планувати й організовувати роботу дослідницьких колективів з вирішення наукових і науково-освітніх завдань. 7. Здатність розробляти та проводити комунікативні заходи задля забезпечення громадської підтримки прийняття управлінських рішень на всіх рівнях публічного управління та адміністрування. 8. Здатність розробляти нові підходи та адаптувати кращі практики електронного урядування та електронної демократії до потреб сталого розвитку. 9. Здатність застосовувати, розробляти й удосконалювати сучасні технології, в тому числі адміністративно-управлінські, інформаційно-комунікаційні технології, в управлінській, адміністративній, науковій та освітній (педагогічній) діяльності. 10. Здатність приймати обґрунтовані управлінські рішення, в тому числі в конфліктних ситуаціях, а також з метою їх запобігання. 11. Здатність до розробки науково обґрунтованих рекомендацій щодо вдосконалення публічного управління та адміністрування.

V Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання

1. Знати наукові концепції (теорії), термінологію, історію розвитку та сучасний стан наукових знань, ідентифікувати теоретичні й практичні проблеми з публічного управління та адміністрування.
2. Знати та дотримуватися основних засад академічної доброчесності у науковій і освітній (педагогічній) діяльності.

3. Знати та уміти застосовувати загальні та спеціальні методи наукового пізнання, закони, закономірності та принципи управління для розв'язання проблем публічного управління та адміністрування.
4. Уміти застосовувати сучасні інформаційні технології та інструменти в науковій, освітній (педагогічній) і професійній діяльності.
5. Знати основні засади наукового менеджменту, управління науковими проектами, реєстрації прав інтелектуальної власності.
6. Уміти визначати, оцінювати й обґрунтовувати пріоритетні напрями сталого розвитку на різних рівнях публічного управління та адміністрування.
7. Уміти розробляти нові підходи та адаптувати кращі практики електронного урядування та електронної демократії до потреб сталого розвитку.
8. Уміти готувати проектні запити на фінансування наукових досліджень, розробляти програмні документи (стратегії, програми, концепції) виходячи із аналізу зарубіжного досвіду, оцінки правового і ресурсного забезпечення та добору адекватних механізмів розвитку публічного управління та адміністрування.
9. Уміти розробляти проекти законодавчих та нормативних актів, передбачаючи правові та соціально-економічні ризики та наслідки запроваджених правових норм.
10. Уміти адаптувати й застосовувати сучасні моделі/підходи до управління та адміністрування, а також міжнародний досвід при проектуванні та реорганізації організаційних структур управління на різних рівнях публічного управління та адміністрування.
11. Уміти отримувати науково-прикладні результати, які сприяють розв'язанню важливої теоретичної або прикладної проблеми в галузі публічного управління та адміністрування, що мають загальнонаціональне або світове значення.

Вчена рада вищого навчального закладу (наукової установи) має право прийняти рішення про визнання набутих аспірантом в інших вищих навчальних закладах (наукових установах) компетентностей з однієї чи декількох навчальних дисциплін (зарахувати кредити ЄКТС), обов'язкове здобуття яких передбачено освітньо-науковою програмою підготовки докторів філософії зі спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування.

VI Форми атестації здобувачів вищої освіти

Форми атестації здобувачів вищої освіти	Атестація зі спеціальності здійснюється у формі: <ul style="list-style-type: none"> ▪ публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації ▪ та атестаційного екзамену. Умовою допуску до захисту є успішне виконання аспірантом його індивідуального навчального плану.
Вимоги до кваліфікаційної роботи	Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії є самостійним розгорнутим дослідженням, що пропонує розв'язання актуального наукового

	завдання в галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування», результати якого становлять оригінальний внесок в розвиток галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування».
Вимоги до публічного захисту (демонстрації)	Вимоги щодо процедури та особливих умов проведення публічного захисту визначаються Кабінетом Міністрів України.

VII Вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти

У ВНЗ повинна функціонувати система забезпечення вищим навчальним закладом якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості), яка передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- 1) визначення принципів та процедур забезпечення якості вищої освіти;
- 2) здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм;
- 3) щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти і науково-педагогічних працівників вищого навчального закладу та регулярне оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті вищого навчального закладу, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб;
- 4) забезпечення підвищення кваліфікації наукових і науково-педагогічних працівників;
- 5) забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи студентів, за кожною освітньою програмою;
- 6) забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом;
- 7) забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації;
- 8) забезпечення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників вищих навчальних закладів і здобувачів вищої освіти;
- 9) інших процедур і заходів.

VIII Вимоги професійних стандартів (у разі їх наявності)

Професійні стандарти відсутні.

IX Перелік нормативних документів, на яких базується стандарт вищої освіти

А. Офіційні документи:

1. Закон України «Про вищу освіту» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
2. Закон України від 10.12.2015 № № 889-VIII «Про державну службу» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/889-19>
3. Закон України від 07.06.2001 № 2493-III (редакція від 11.10.2017) «Про службу в органах місцевого самоврядування» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2493-14>
4. Класифікатор професій (КП) станом на 01.10.2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://buhgalter911.com/res/spravochniki/klassifikprofessiy.aspx>

5. Класифікація видів економічної діяльності: національний класифікатор України КВЕД 009:2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dtk.com.ua/show/0sid0177.html>
6. Методичні рекомендації щодо розроблення стандартів вищої освіти: Схвалено сектором вищої освіти Науково-методичної Ради Міністерства освіти і науки України протокол від 29.03.2016 № 3 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mon.gov.ua/>
7. Національна рамка кваліфікацій: Додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-%D0%BF>
8. Порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах): затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/261-2016-%D0%BF>
9. Постанова Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 р. № 1341 «Про затвердження національної рамки кваліфікацій» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-п>
10. Постанова Кабінету Міністрів України від 29.04.15 року № 266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/266-2015-п>
11. Про затвердження зміни до національного класифікатора України ДК 003-2010: наказ Міністерства економічного розвитку України від 02.09.2015 р. № 1084 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://buhgalter911.com/ShowArticle.aspx?a=272508>
12. Про особливості запровадження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 266: наказ МОН України від 06.11.2015 № 1151 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1460-15>

Б. Корисні посилання:

1. ESG [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ihed.org.ua/images/pdf/standards-and-guidelines_for_qa_in_the_ehea_2015.pdf
2. ISCED (МСКО) 2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uis.unesco.org/education/documents/isced-2011-en.pdf>
3. ISCED-F (МСКО-Г) 2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uis.unesco.org/Education/Documents/isced-fields-of-education-training-2013.pdf>
4. TUNING (для ознайомлення зі спеціальними (фаховими) компетентностями та прикладами стандартів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unideusto.org/tuningeu/>

5. [Tuning Educational Structures in Europe](http://www.unideusto.org/tuningeu/) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unideusto.org/tuningeu/>
6. Національний глосарій 2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ihed.org.ua/images/biblioteka/glossariy_Visha_osvita_2014_tempus-office.pdf
7. Рашкевич Ю.М. Болонський процес та нова парадигма вищої освіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <file:///D:/Users/Dell/Downloads/BolonskyiProcessNewParadigmHE.pdf>
8. Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти. – К. : Ленвіт, 2006. – 35 с. – ISBN 966-7043-96-7.

Додаток 1. ОСНОВНІ НАПРЯМИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 281 ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ ГАЛУЗІ ЗНАНЬ 28 ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Дослідження за спеціальністю мають бути спрямовані на вирішення фундаментальних і прикладних завдань публічного управління та адміністрування відповідно до таких основних напрямів:

Методологія досліджень, теорія та історія публічного управління та адміністрування: сутність і зміст, система, суб'єкти та об'єкти, категорії, поняття, методи, форми, проблеми, гіпотези, принципи, моделі, підходи, концепції, доктрини, теорії, парадигми; чинники, особливості, закономірності, тенденції, історія розвитку; засади організації і реформування; відносини, процеси і взаємодія в системі публічного управління та адміністрування; вітчизняний та зарубіжний досвід; методологія досліджень проблем публічного управління та адміністрування; інновації, лідерство тощо; дослідження теоретико-методологічних, історичних, гуманітарних, соціальних джерел і засад публічного управління та адміністрування як складної системи; закономірностей та тенденцій її розвитку; оптимізації, удосконалення, модернізації, реформування й адаптації в умовах світових глобалізаційних процесів.

Публічне управління та адміністрування як система: історичні, теоретичні, методологічні основи побудови й існування систем публічного управління та адміністрування; особливості та відмінності; суб'єктно-суб'єктні взаємодії в системі публічного управління та адміністрування; взаємозв'язок і взаємовідносини суб'єктів і об'єктів управління; структура, специфічність і універсальність зв'язків; функціональна залежність елементів; форми структури публічного управління та адміністрування; специфічні види структури публічного управління та адміністрування; типологія, історичні, теоретичні, методологічні підходи до моделювання, раціоналізації, оптимізації; методи дослідження, розроблення, створення та удосконалення; спосіб організації елементів; забезпечення цілісності; вплив внутрішніх та зовнішніх факторів; основні джерела та засади створення, оптимізації, удосконалення, модернізації, реформування й адаптації; регуляторні чинники; зовнішні та внутрішні впливи; показники характеристик; аспекти опису системи публічного управління: інформаційний, структурно-функціональний,

систематичний, адміністративний, діяльнісний, методологічний, галузевий, регіональний та інші; системи впливів в публічному управлінні та адмініструванні; публічно-приватне партнерство; реформування системи публічного управління та адміністрування; аналіз, адаптація, запровадження зарубіжного досвіду; вплив процесів глобалізації на системи публічного управління.

Державна політика та управління: сутність і зміст, основні категорії, поняття, методологія дослідження й аналізу державної політики; закономірності, особливості, тенденції й інститути процесу вироблення державної політики; державна політика й державотворення; доктрини, концепції, теорії, моделі державної політики; особливості та процес вироблення; аксіологічні та етичні засади: цінності і цілі; середовище суспільної (державної) політики: гуманістичний, етичний, соціальний, фізичний, економічний і політичний складники; учасники процесу вироблення державної політики; дослідники й аналітики політики; вироблення й аналіз державної політики; суб'єкти вироблення державної і місцевої політики: політичні партії, інститути громадянського суспільства, владні та поза владні, розвиток спроможності суб'єктів; моніторинг і оцінювання; цикл державної політики; методологія аналізу й формулювання цілей і проблем; порівняльний аналіз альтернатив; порядок денний; типологія: типи і види державної політики; методи дослідження й аналізу суспільної політики; моделювання державної політики; гендерна політика; гендерні й психологічні аспекти дослідження й аналізу політики; гендерна складова вироблення державної політики; етика і моральність державної політики.

Публічна політика та управління: теоретико-методологічні засади публічної політики в системі публічного управління та адміністрування: категорії, закономірності, принципи, концепції, цінності; цілі, пріоритети, напрями публічної політики; управління у публічній сфері; публічна політика в сучасних моделях публічного управління; вітчизняний і зарубіжний досвід; напрями публічної політики; механізми вироблення та впровадження публічної політики; європейські та зарубіжні принципи вироблення публічної політики; ресурси публічної політики; менеджмент публічної політики; аналіз публічної політики; вироблення публічної політики; оцінювання у виробленні публічної політики; аналіз публічної політики та оцінка державних програм; політика і публічне управління: закономірності взаємодії та рівень взаємної інтеграції; теоретичні моделі публічного управління в контексті побудови політико-управлінських відносин; класифікації політико-управлінських відносин; аксіологічні засади: цінності і цілі політико-управлінські взаємодії у виробленні публічної політики; моделі політико-управлінських взаємодій у публічному управлінні; гендерна політика; гендерні й психологічні аспекти дослідження й аналізу політики.

Методи, механізми, інструменти і технології публічного управління та адміністрування: цілі, завдання, функції, методи, методика, ресурсне та інформаційно-аналітичне забезпечення, практичні рекомендації; механізми, алгоритми, інструменти і технології публічного управління та адміністрування, їх складові, підходи і принципи щодо формування, застосування і вдосконалення; контролінг, моніторинг, контроль, аудит та оцінювання; управління якістю та інноваційними процесами; організація надання публічних послуг; стратегії, програми і проекти; розроблення та організація впровадження рішень; політика забезпечення

галузевого та територіального розвитку; забезпечення національної безпеки; міжнародні норми і стандарти та ін. форми та методи публічного управління та адміністрування; процеси в системі публічного управління та адміністрування, їх класифікація; впливи і взаємовпливи суб'єктів і об'єктів публічного управління та адміністрування; історичні передумови, концепції, моделі, джерела виникнення та регулювання; методологія побудови взаємовідносин та взаємозв'язків різних видів партнерських відносин у системі публічного управління та адміністрування; соціальна (суспільна) відповідальність суб'єктів політик.

Інститути і процеси публічного управління: демократія, народне представництво, розвиток громадянського суспільства; політична влада в управлінні суспільним розвитком; інститути публічного управління; взаємодія в системі публічного управління; феноменологія і методологія попередження та подолання політико-управлінських конфліктів; сутність і зміст, складові, чинники трансформації інститутів і процесів публічного управління; діалог та партнерство; принципи, підходи та моделі міжсекторальних і міжрівневих владних відносин тощо; територіальні публічні колективи; рівні інституалізації публічних колективів (державний, регіональний, муніципальний); публічна влада територіальних публічних колективів; диференціація влади; органи управління територіальними публічними колективами; суб'єкт-об'єктні та суб'єкт-суб'єктні відносини; повноваження суб'єктів та об'єктів; реалізація; контроль в публічному управлінні.

Електронне урядування: цілі, завдання, принципи, функції; характеристики, особливі риси; принципи організації та функціонування, моделі та форми; методологія, методи, технології, інструменти; архітектура; нормативно-правове забезпечення; мотивація, аналіз, адаптація, розвиток та впровадження; електронна готовність, моніторинг, оцінювання, етапи; рівні впровадження – центральний, регіональний, місцевий, в установах та організаціях; імплементація зарубіжного досвіду; проблеми; електронні послуги: рівні зрілості, різновиди, охоплення та проникнення; функціонування і наповнення порталів, веб-сторінок органів державної влади і місцевого самоврядування, установ та організацій; сучасні тенденції та підходи; розумні міста, розумне управління; електронна демократія: сутність, етапи розвитку, охоплення, включення, участь, партнерство, інструменти залучення громадян, електронний парламент, електронне голосування, електронне галузеве урядування, електронна адміністрація, електронна установа; персональні дані, захист приватності, електронні інформаційні ресурси та бази даних, відкриті дані.

Публічне управління та адміністрування у сфері національної безпеки: публічне управління у сфері національної безпеки, як система та специфічний вид державно-управлінської діяльності; завдання, методи, принципи, засади становлення, функціонування, відтворення; рівні розвитку: державний, регіональний, місцевий; суб'єкти забезпечення національної безпеки; результативність та ефективність управління процесом забезпечення національної безпеки; взаємодія органів державної влади та органів місцевого самоврядування з інститутами громадянського суспільства в контексті забезпечення національної безпеки; технології діяльності (дослідницької, експертно-аналітичної, нормотворчої, консультативно-дорадчої) в системі державного управління забезпеченням національної безпеки; види забезпечення національної безпеки в системі публічного управління; становлення, функціонування,

відтворення, розвиток механізмів взаємодії системи публічного управління забезпеченням національної безпеки з міжнародними інститутами і структурами; специфіка комунікації міжнародних суб'єктів; співробітництво, партнерство у сфері міждержавних відносин щодо забезпечення глобальної, регіональної стабільності, профілактики конфліктів та війн: принципи, цілі, завдання, технології, об'єкти та суб'єкти захисту; структури та інструменти впливу на ситуацію.

Публічне управління регіонами та територіями: адміністративні, регуляторні, організаційні, системні та інші аспекти; основні засади, технології та методи запровадження; ефективність управління регіонами та територіями; прийняття публічно-управлінських рішень; їх ефективність, результативність; види, типи, класифікації; алгоритми практичної реалізації; теоретико-методологічні й історичні джерела формування місцевого самоврядування як складової системи публічного управління: концепції, сутність, зміст, принципи та характеристики місцевого самоврядування, основні категорії та поняття; публічні послуги; їх системи, види, ефективність; вироблення, класифікація, стандартизація, роль, процес надання; компетенції публічної влади; мобілізація, координація, організація людських ресурсів в публічному управлінні; захист публічних інтересів; управління конфліктами; управління кризами та ризиками.

Місьцеве самоврядування: сутність, зміст, категорії, поняття, принципи; історія, закономірності, тенденції; моделі, система, функції, повноваження, статуси, організація діяльності органів місцевого самоврядування; самоорганізація населення та розвиток територіальних громад; участь членів територіальних громад у розробленні та реалізації рішень щодо місцевого розвитку; організація місцевого самоврядування на різних рівнях; взаємодія органів і посадових осіб місцевого самоврядування з суб'єктами публічного управління; гарантії місцевого самоврядування; відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування, види відповідальності; місцеві бюджети та міжбюджетні відносини; організація надання муніципальних послуг; зарубіжна та вітчизняна практика здійснення; інновації та напрями розвитку тощо.

Публічна служба: поняття, категорії, закономірності, принципи, концепції, підходи, моделі, структура, ресурсне та інформаційно-аналітичне забезпечення; види публічної служби; організаційно-правові, управлінські, соціально-психологічні, морально-етичні та інші засади; професіоналізація державної служби: функції, профілі діяльності, стандарти; організація добору кадрів та проходження публічної служби; управління персоналом публічної служби; відповідальність, компетенція та посадова (професійна) компетентність, професіоналізм публічних службовців; імідж, професійна етика та культура; корпоративна культура органів публічної влади; мотивація, адаптація, оцінювання та стимулювання професійної діяльності публічних службовців; формування та розвиток системи професійного навчання та професійного виховання, технології навчання; індивідуальна професіоналізація, наставництво і менторство; методологія розроблення, прийняття та впровадження управлінських рішень в органах публічної влади; запобігання конфлікту інтересів; попередження та протидія корупції; кадрові технології в публічній службі; лідерство в публічній службі.

Публічне управління та адміністрування у соціальній сфері: теорії, концепції, моделі, історичний розвиток публічного управління та адміністрування соціальним розвитком; види, типи, класифікації; світовий досвід; норми, традиції публічного управління та адміністрування соціальним розвитком; соціальне партнерство: види, типи, класифікації, зарубіжний досвід; реагування на соціальні запити; забезпечення умов щодо підтримки добробуту населення; боротьба з бідністю; соціальна підтримка; соціальні зобов'язання перед населенням; соціальна держава; соціальні гарантії; соціальна допомога; соціальні послуги та соціальні замовлення, їх якість; відповідальність за соціальні послуги; управління соціальними, культурними, соціокультурними проектами та програмами; соціальна інженерія; роль громадських об'єднань, міжнародних фондів, донорів, грантодавців, асоціацій, консорціумів; функціонування громадських, міжнародних неурядових організацій, асоціацій, спілок, об'єднань; забезпечення та захист прав і свобод громадян у соціальній, культурній, освітній та інших сферах; соціальна справедливість; соціальний захист; реалізація соціальних програм в об'єднаних громадах: методологія, методи, форми, технології, техніки, теорії, концепції, моделі; активізація громад; соціальне ліцензування проектів в публічному управлінні та адмініструванні.

Комунікації в публічному управлінні та адмініструванні: види, типи, класифікації теорій комунікації та комунікативної діяльності в публічному управлінні та адмініструванні; історія становлення та розвитку; основні наукові категорії; вироблення нових сучасних теорій комунікацій та нових ідей в комунікаційних аспектах публічного управління та адміністрування; вимоги та відповідальність за результати; принципи, засади; роль комунікацій та комунікативної діяльності; комунікативна діяльність як багатоканальна система взаємодії, комунікативні навички; методологія, методи, форми, типи, технології, техніки комунікацій та комунікативної діяльності; класифікації; практики публічних комунікацій; стратегії, плани в публічному управлінні та адмініструванні; зарубіжний досвід; сучасні тенденції; принципи; цілі; рішення; правила; заходи; політика комунікацій; комунікаційна стратегія; стратегія комунікацій та план дій; координація комунікативної політики; політика урядової зовнішньої комунікації; комунікаційна стратегія громадськості; національна комунікативна стратегія, регіональна комунікативна стратегія, комунікативна стратегія органів публічної влади; методологія, методи, форми, технології, техніки залучення громадян до розробки та реалізації державної політики та консолідації суспільства; досвід держав світу; теорії, концепції, моделі; участь громадян у вирішенні суспільних проблем; побудова підтримки громадськості публічно-управлінських та публічно-адміністративних рішень.

Публічні фінанси та бюджетування: сутність публічних фінансів; складові та структура публічних фінансів; принципи та методи державного фінансового управління; фінансова політика та її види; механізми, інструменти, заходи фінансової політики в контексті публічного управління та адміністрування; фіскальний механізм в структурі державного фінансового управління; інструменти публічного управління та адміністрування при реалізації бюджетної, грошово-кредитної, митної, податкової політики; управління фінансами державних підприємств; бюджетування в державному секторі економіки; фінансовий, митний, податковий контроль; контролінг у публічному управлінні та адмініструванні; державне регулювання

фінансових ринків; формування фінансової інфраструктури та публічних органів управління її розвитком; забезпечення транспарентності публічних фінансів, прозорості діяльності органів фінансового управління, доступу громадськості до інформації щодо публічних фінансів; соціально відповідальне інвестування та участь державних банків; фінансова експертиза.

Публічне управління економікою та її галузями: принципи, концепції, підходи до публічного управління економікою; врахування економічних законів і закономірностей при реалізації публічного управління та адміністрування; методи, інструменти, технології, процедури публічного управління та регулювання економічних процесів; напрями реформування економіки та її галузей при забезпеченні сталого розвитку країни; економічна експертиза та забезпечення участі громадськості в її проведенні; економічні важелі при реалізації публічної політики; застосування механізмів та інструментів публічного управління та адміністрування в публічному управлінні галузями економіки; використання потенціалу державно-приватного партнерства в публічному управлінні економікою; публічне управління розвитком міжнародного економічного співробітництва у галузях економіки.

Управління проектами в публічній сфері: історія становлення інструментарію управління проектами в публічному управлінні та адмініструванні; зарубіжний досвід управління проектами в публічній сфері; концепції та теорії управління проектами в публічному управлінні та адмініструванні; методологічні підвалини проектної діяльності в публічному управлінні та адмініструванні; практичне застосування інструментарію управління проектами; типи, види, форми, сфери управління проектами в публічному управлінні та адмініструванні; рівні управління проектами (місцевий, регіональний, державний, міждержавний, глобальний тощо); особливості управління проектами суб'єктами публічного управління та адміністрування; динаміка розвитку методів управління проектами, які використовуються в сучасному публічному управлінні; їх універсальність; використання інформаційних технологій; процеси управління проектами в публічному управлінні та адмініструванні; можливості та оптимізація способів управління проектами; стандарти управління проектами в публічному секторі, публічному управлінні та адмініструванні; підходи, практики, використання; особливості стандартів управління проектами в публічному управлінні та адмініструванні окремих держав світу; вітчизняні особливості.

Таблиця 1

**Матриця відповідності визначених Стандартом компетентностей
дескрипторам НРК (за 8-м рівнем, докторський)**

Класифікація компетентностей за НРК	Знання Зн1 Найбільш передові концептуальні та методологічні знання в галузі науково-дослідної та/або професійної діяльності і на межі предметних галузей	Уміння Ум1 критичний аналіз, оцінка і синтез нових та складних ідей; Ум2 розроблення та реалізація проектів, включаючи власні дослідження, які дають можливість переосмислити наявне та створити нове цілісне знання та/або професійну практику і розв'язання значущих соціальних, наукових, культурних, етичних та інших проблем	Комунікація К1 спілкування в діалоговому режимі з широкою науковою спільнотою та громадськістю в певній галузі наукової та/або професійної діяльності	Автономія та відповідальність АВ1 ініціювання інноваційних комплексних проектів, лідерство та повна автономність під час їх реалізації; АВ2 соціальна відповідальність за результати прийняття стратегічних рішень здатність саморозвиватися і самовдосконалюватися протягом життя, відповідальність за навчання інших
Загальні компетентності				
ЗК1	Зн1			
ЗК2		Ум1; Ум2		АВ1
ЗК3		Ум2		АВ1
ЗК4			К1	
ЗК5	Зн1		К1	
Спеціальні (фахові) компетентності				
СК1	Зн1	Ум1		
СК2		Ум1; Ум2		
СК3	Зн1		К1	
СК4		Ум1		АВ2
СК5			К1	АВ1
СК6			К1	АВ2
СК7		Ум2	К1	АВ2
СК8		Ум2	К1	
СК9		Ум2	К1	
СК10			К1	АВ2
СК11		Ум2		АВ2

Таблиця 2

Матриця відповідності визначених Стандартом результатів навчання та компетентностей

Програмні результати навчання (11)	Компетентності		
	Інтегральна компетентність	Загальні компетентності (номери)	Спеціальні (фахові) компетентності (номери)
1. Знати наукові концепції (теорії), термінологію, історію розвитку та сучасний стан наукових знань, ідентифікувати теоретичні й практичні проблеми з публічного управління та адміністрування.	+	№1,2	№3
2. Знати та дотримуватися основних засад академічної доброчесності у науковій і освітній (педагогічній) діяльності.	+	№1,5	№3
3. Знати та уміти застосовувати загальні та спеціальні методи наукового пізнання, закони, закономірності та принципи управління для розв'язання проблем публічного управління та адміністрування.	+	№2	№1,2,11
4. Уміти застосовувати сучасні інформаційні технології та інструменти в науковій, освітній (педагогічній) і професійній діяльності.	+	№4	№ 6,7,9
5. Знати основні засади наукового менеджменту, управління науковими проектами, реєстрації прав інтелектуальної власності.	+	№5	№5,6,10
6. Уміти визначати, оцінювати й обґрунтовувати пріоритетні напрями сталого розвитку на різних рівнях публічного управління та адміністрування.	+	№2	№4,5,8
7. Уміти розробляти нові підходи та адаптувати кращі практики електронного урядування та електронної демократії до	+	№2,3	№4,8

потреб сталого розвитку.			
8. Уміти готувати проектні запити на фінансування наукових досліджень, розробляти програмні документи (стратегії, програми, концепції) виходячи із аналізу зарубіжного досвіду, оцінки правового і ресурсного забезпечення та добору адекватних механізмів розвитку публічного управління та адміністрування.	+	№3	№2,5,11
9. Уміти розробляти проекти законодавчих та нормативних актів, передбачаючи правові та соціально-економічні ризики та наслідки запроваджених правових норм.	+	№4	№2,3,7,10
10. Уміти адаптувати й застосовувати сучасні моделі/підходи до управління та адміністрування, а також міжнародний досвід при проектуванні та реорганізації організаційних структур управління на різних рівнях публічного управління та адміністрування.	+	№2,5	№4,8,9,10,11
11. Уміти отримувати науково-прикладні результати, які сприяють розв'язанню важливої теоретичної або прикладної проблеми в галузі публічного управління та адміністрування, що мають загальнонаціональне або світове значення.	+	№1,2,5	№3,9,11